Administratīvā pārkāpuma lieta Nr.112018119
Lietvedības Nr.103AA-0067-19
ECLI:LV:LAAT:2019:0912.112018119.3.S

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2019.gada 12.septembrī

Latgales apgabaltiesas
tiesnese Ilga Zalužinska
tiesnesis Igors Raciņš
tiesnesis Andris Vilmanis

apelācijas kārtībā rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu un /pers. A/, personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzību par Daugavpils tiesas 2019.gada 28.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

Daugavpils tiesas spriedumā konstatēts, ka 2019.gada 28.aprīlī pulksten 00:21 Daugavpilī pa Sēlijas ielu no Upes ielas puses uz Vienības tiltu /pers. A/ vadīja motociklu *APRILIA RS 125 EXTREMA*, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, un nepakļāvās likumīgajām prasībām apturēt transportlīdzekli (policijas darbinieks izstieptā rokā turot zizli ar tā svārstības kustībām norādot uz vadītāju), palielināja braukšanas ātrumu un sāka bēgt pa 18.Novembra ielu Vecstropu virzienā. Sekojot līdzi ar skaļruņa palīdzību vairākkārtīgi tika likts, lai vadītājs aptur transportlīdzekli, bet viņš nereaģēja un turpināja bēgt. Vajāšanas laikā dienesta automašīnai bija ieslēgtas bākugunis un skaņas signāls. Ar savu rīcību /pers. A/ pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu 25.7.1. un 25.7.2.punkta prasības. Tādejādi /pers. A/izdarīja bēgšanu, proti, nepakļāvās tādas personas vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli, kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus, tas ir, izdarīja Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā arī – LAPK) 149.^{5}panta piektajā daļā paredzētu administratīvo pārkāpumu (lietas 45.-48.lapa).

Ar Daugavpils tiesas 2019.gada 28.maija spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{5}panta piektajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar administratīvo arestu uz 10 (desmit) diennaktīm, uzlikts naudas sods 1200 (tūkstoš divsimt) *euro* un atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Daugavpils tiesa atzina, ka /pers. A/ vaina minētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā apstiprinās ar lietā esošajiem pierādījumiem, tostarp,

- ar administratīvā pārkāpuma protokolu un /pers. A/ paskaidrojumiem tiesas sēdē, ka 2019.gada 28.aprīlī pulksten 00:21 Daugavpilī viņš vadīja motociklu *APRILIA RS 125 EXTREMA*, reģistrācijas numurs/reģistrācijas numurs/, pa Sēlijas ielu no Upes ielas puses uz Vienības tiltu un nepakļāvās policijas darbinieku vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli, palielināja braukšanas ātrumu un bēga pa 18.Novembra ielu Vecstropu virzienā;
- ar 2019.gada 28.aprīļa Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākā inspektora M.Smagara dienesta ziņojumu, ka 2019.gada 28.aprīlī, veicot dienesta pienākumus kopā ar jaunāko inspektoru M.Bricu, ar dienesta automašīnu *Škoda Octavia*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ap pulksten 00:21 Daugavpilī Sēlijas ielā Nr.33 pamanīja vīrieti, kas brauca ar motociklu virzienā no Upes ielas, bez aizsprādzētas aizsargķiveres uz galvas un bez transportlīdzeklim aizmugurē piestiprināta valsts reģistrācijas numura. Kad centās iepriekš minēto personu apturēt, rokā turot zizli ar tā svārstveida kustību norādot vadītājam, ka tieši viņam ir jāaptur transportlīdzeklis, vadītājs neapturēja transportlīdzekli un turpināja braukt, dodoties 18.Novembra ielas virzienā. Tika uzsākta pakaļdzīšanās ar iedegtām bākugunīm un ieslēgtu speciālo skaņas signālu. Pakaļdzīšanās laikā pa 18.Novembra ielu virzienā uz Vasarnīcu ielu vairākkārtīgi pa skaļruni vadītajam tika pieprasīts apturēt transportlīdzekli, taču vadītājs ignorēja šo prasību un turpināja kustību. Turpinot pakaļdzīšanos netālu no 18.Novembra ielas un Vasarnīcu ielas krustojuma vadītājs nobrauca no ceļa un turpināja kustību pa grāvi. Kad vadītājs centās uzbraukt atpakaļ uz ceļa, lai nokļūtu uz Vasarnīcu ielu, viņam tika nobloķēts ceļš, rezultātā vadītājs nespēja turpināt bēgšanu un tika apstādināts. Noskaidrojās, ka transportlīdzekļa *APRILIA RS 125 EXTREMA*, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, vadītājs ir /pers. A/;
- ar videoierakstu no policijas dienesta automašīnas *ŠKODA OCTAVIA*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, no kura redzams, ka 2019.gada 28.aprīlī pulksten 00:21:59 policijas dienesta automašīnai garām pabrauc motociklists bez aizsargķiveres, kurš nogriežas uz tilta pusi. Policijas dienesta automašīna ar ieslēgtu skaņas signālu un bākugunīm seko motociklistam. Nobraucot no tilta pa labi, motociklists palielina ātrumu un viņam pakaļ seko policijas dienesta automašīna ar ieslēgto skaņas signālu un bākugunīm. Braucot pa ielu pilsētā, motocikla kustības maksimālais ātrums ir 121 km/h. Pulksten 00:25:26 motociklists nobrauc no ceļa un pulksten 00:26:24, kad motociklists mēģināja izbraukt no meža, policijas dienesta automašīna nobloķē viņam ceļu;
- ar speciālista – Ceļu satiksmes drošības direkcijas norīkotā darbinieka /pers. E/, kurš veica transportlīdzekļa apskati, tiesas sēdē liecināto, ka transportlīdzeklis *APRILIA RS 125 EXTREMA*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, uzskatāms par motociklu un kā motocikls ir reģistrēts Ceļu satiksmes drošības direkcijas reģistrā. Veicot minētā motocikla apskati tika konstatēts, ka motociklam ir pašrocīgi likvidēts motora kods un ražotāja piešķirtais motora numurs. Saskaņā ar Ceļu satiksmes drošības direkcijas rīcībā esošo informāciju 1996.gada *APRILIA RS* sērijas motocikliem tika uzstādīts *ROTAX 123* motors ar darba tilpumu 124 kubikcentimetri. Motora tips uz bloka izpildīts lējumā un atrodas virs motocikla sērijas numura laukuma. Motora sērijas numurs izpildīts iekaļot uz frēzētas virsmas, kura pretviltošanas nolūkā papildus apstrādāta ar vertikāli iefrēzētām rievām un satur sešu ciparu skaitli. Apskatītajam motociklam *APRILIA RS 125 EXTREMA*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ir veikta motora identifikācijas vietu mehāniska apstrāde, tās likvidējot un pašrocīgi iekaļot motocikla ražotāja paraugiem neatbilstošu simbolu kombināciju RS50. Konkrētajā gadījumā motors netika nomainīts, motoram likvidēts izgatavotāja numurs un iekalts nezināmas izcelsmes numurs, līdz ar to motora numurs nav identificējams.

Tādejādi Daugavpils tiesa secināja, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto pārkāpumu /pers. A/ izdarīja vadot motociklu.

Uzliekot administratīvo sodu /pers. A/, Daugavpils tiesa ņēma vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošu un pastiprinošu apstākļu neesamību. Tiesa uzskatīja, ka /pers. A/ uzliekams administratīvais sods LAPK 149.^{5}panta piektajā daļā

paredzētās sankcijas minimālajā apmērā.

Par tiesas spriedumu /pers. A/ iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt Daugavpils tiesas spriedumu, jo uzskata, ka iestāde nav nodrošinājusi pierādījumus, kas apstiprinātu, ka ir noticis attiecīgs notikums (izdarīts pārkāpums) un persona ir vainīga šī pārkāpuma izdarīšanā (lietas 53.lapa).

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka lietā nav strīda par to, ka viņš ir veicis LAPK 149.^{5}panta piektās daļas dispozīcijā minētās darbības, taču pastāv strīds par to, vai tiesa pareizi konstatējusi, kāds transportlīdzeklis tika vadīts, proti, mopēds jeb cita veida transportlīdzeklis.

Daugavpils tiesa spriedumā, nosakot transportlīdzekļa veidu, nepamatoti ir balstījusies tikai uz CSDD darbinieka /pers. E/ liecībām, jo šī liecinieka atzinums ir balstīts tikai un vienīgi uz pieļāvumiem. Konkrēti, motora darba tilpums tika noteikts tikai un vienīgi no dzinēja ārējām pazīmēm un nevis no tehniskajiem parametriem. Līdz ar to uzskata, ka lietā nav ticamu un attiecināmu pierādījumu, kas norādītu, ka konkrētais dzinējs, kurš ir uzstādīts viņa vadītajam transportlīdzeklim, ir ROTAX 123 motors ar darba tilpumu 124 kubikcentimetri.

Atsaucas uz juridiskajā doktrīnā atzīto, ka administratīvā pārkāpuma lietas ir tā saucamās mazās krimināllietas, kuru neatņemams princips ir personas nevainīguma prezumpcija, proti, nevienu nevar atzīt pa vainīgu, ja tā vaina nav pierādīta likumā noteiktajā kārtībā ar likumā paredzētiem pierādīšanas līdzekļiem.

Tādējādi /pers. A/ uzskata, ka iestādei jānodrošina attiecīgi pierādījumi, kas apstiprinātu iepriekš minētos apstākļus. Konkrētajā gadījumā iestāde nav iesniegusi pierādījumus par vadītā transportlīdzekļa jaudu, bet sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tas ir primāri svarīgi, lai pareizi izvēlētos paredzēto soda sankciju.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}panta otrās daļas kārtībā Valsts policijas Latgales reģiona pārvalde neiesniedza viedokli par /pers. A/ apelācijas sūdzību.

Noraidījums tiesas sastāvam nav pieteikts un tiesa arī nav konstatējusi LAPK 289.^{20}panta otrās daļas 1.punktā un 289.^{21}panta septītajā daļā norādītos apstākļus.

Motīvu daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}panta pirmo un otro daļu, rakstveida procesā izskatot /pers. A/ apelācijas sūdzību par Daugavpils tiesas spriedumu, izvērtējot tajā minētos argumentus un administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus, pārbaudot pārsūdzētā tiesas nolēmuma tiesiskumu un pamatotību, apgabaltiesa atzīst, ka iesniegtā apelācijas sūdzība ir atstājama bez apmierinājuma, bet pārsūdzētais spriedums atstājams negrozīts.

Izvērtējot pārsūdzētā sprieduma likumību un pamatotību, apgabaltiesa uzskata, ka Daugavpils tiesas spriedums ir taisīts ievērojot gan likuma "Par tiesu varu" 17. un 18.pantā definētos lietu izskatīšanas pamatprincipus, gan Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}panta septītajā daļā noteikto.

Daugavpils tiesas spriedums ir tiesisks, jo pieņemts, ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa, tostarp, divdesmit trešās "a" nodaļas normas par administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas kārtību rajona (pilsētas) tiesā.

Tāpat apgabaltiesa nekonstatē pirmās instances tiesas pieļautus tādus procesuālos pārkāpumus, kā arī citus apstākļus, kas varētu būt par iemeslu pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai vai grozīšanai.

Apgabaltiesa atzīst, ka Daugavpils tiesas sprieduma pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Pirmās instances tiesa pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, vispusīgi novērtējot lietā esošos pierādījumus, pamatoti atzinusi, ka /pers. A/ izdarīja LAPK 149.^{5}panta piektajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, tas ir, administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā nepakļāvās tādas personas vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli, kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus, proti, izdarīja bēgšanu.

Līdz ar to saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{13}panta trešo daļu apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un pilnībā to neatkārtos, jo tiesības pārsūdzēt pirmās instances tiesas nolēmumu nav formālas, ar mērķi uzdot augstākai tiesu instancei atkārtoti dot vērtējumu tiem pašiem argumentiem, kas jau tika vērtēti pirmās instances tiesā. Augstākās instances tiesas kompetencē ietilpst zemākas instances tiesas nolēmumā norādīto argumentu un motivācijas likumības un pamatotības vērtēšana, taču šāda izvērtējuma pamats ir iesniegtās apelācijas sūdzības argumenti, kas atspēko vai neatspēko pirmās instances tiesas pieņemtā nolēmumā izteikto atzinumu pareizību.

Tā, apelācijas sūdzības iesniedzējs /pers. A/ norāda, ka lietā nepastāv strīds par to, ka viņš ir veicis LAPK 149.^{5}panta piektās daļas dispozīcijā minētās darbības, taču nepiekrīt Daugavpils tiesas spriedumā konstatētajam, ka šādas darbības viņš veicis vadot motociklu. Proti, uzskata, ka Daugavpils tiesa nepareizi konstatējusi, kāds transportlīdzeklis tika vadīts un līdz ar to arī viņam nav piemērota atbilstoša soda sankcija.

Judikatūrā ir atzīts, ka administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Tātad, pārkāpums var tikt uzskatīts par administratīvo pārkāpumu, ja konstatē konkrētu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu. Objekts ir tas, pret ko ir vērsts administratīvais pārkāpums, objektīvā puse raksturo kā izdarīts administratīvais pārkāpums, subjekts ir persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, subjektīvā puse ir vainojama darbība *(sk. Augstākās tiesas 2006.gada 22.decembra spriedums lietā Nr.SKA-571/2006, 2008.gada 26.maija spriedums lietā Nr.252/2008).*

LAPK 149.^{5}panta piektā daļa paredz atbildību par nepakļaušanos tādas personas atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli (par bēgšanu), kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus.

Konkrētajā gadījumā apgabaltiesa konstatē, ka administratīvā pārkāpuma objekts ir ceļu satiksmes drošība, un objektīvā puse – bēgšana, tas ir, aktīva darbība, nepakļaujoties tādas personas, kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus, vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli; subjekts – transportlīdzekļa vadītājs /pers. A/; savukārt, subjektīvo pusi raksturo tiešs nodoms, proti, transporta līdzekļa vadītājs apzinās, ka viņam ir jāpakļaujas tādas personas, kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus, atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli, taču to apzināti nedara un bēg.

Kā jau minēts iepriekš, lietā nepastāv strīds par to, ka policijas darbinieki, sekojot /pers. A/ vadītajam transportlīdzeklim, vairākkārt izteica prasību to apturēt, bet /pers. A/, nepakļaujoties vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli, bēga. Strīds ir par to, vai Daugavpils tiesa pareizi konstatējusi, kāds transportlīdzeklis tika vadīts, un līdz ar to, vai par izdarīto administratīvo pārkāpumu ir piemērots atbilstošs sods.

Konkrēti, apelācijas sūdzības iesniedzējs /pers. A/ apgalvo, ka transportlīdzeklis, ko viņš vadīja, nav motocikls, un ka lietā nav ticamu un attiecināmu pierādījumu par vadītā transportlīdzekļa jaudu, kas norādītu, ka konkrētais dzinējs, kas uzstādīts viņa vadītajam transportlīdzeklim, ir ROTAX 123 motors ar darba tilpumu 124 kubikcentimetri, bet tas ir primāri svarīgi, lai pareizi izvēlētos paredzēto soda sankciju.

Par nepakļaušanos tādas personas atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli (par bēgšanu), kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus, atbilstoši LAPK 149.^{5}panta piektajā daļā paredzētajam, uzliek naudas sodu mopēda vadītājam simt septiņdesmit *euro* apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam (izņemot velosipēda vadītāju) piemēro administratīvo arestu no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, uzliek naudas sodu no tūkstoš divsimt līdz tūkstoš četrsimt *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Izvērtējot apelācijas sūdzības argumentus, apgabaltiesa nepiekrīt /pers. A/ apgalvojumam, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītā vietā un laikā viņš nevadīja motociklu.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 1.panta 23.punktu transportlīdzeklis ir ierīce, kas pēc savas konstrukcijas paredzēta braukšanai pa ceļiem ar motora palīdzību vai bez motora. Secīgi minētā likuma 1.panta 12. un 13.punkts definē – kas ir motocikls un kas ir mopēds.

Tā, Ceļu satiksmes likuma 1.panta 12.punkts noteic, ka mopēds ir divriteņu vai trīsriteņu mehāniskais transportlīdzeklis, kura motora darba tilpums nepārsniedz 50 kubikcentimetrus (dzirksteļaizdedzes tipa motoriem) vai kura maksimālā jauda nepārsniedz 4 kW (elektromotoriem vai cita veida iekšdedzes

tipa motoriem) un konstrukcijā paredzētais maksimālais ātrums pārsniedz 25 kilometrus stundā, bet nepārsniedz 45 kilometrus stundā, kā arī četrriteņu mehāniskais transportlīdzeklis, kura pašmasa nepārsniedz 350 kilogramus (neskaitot akumulatoru masu elektrotransportlīdzekļiem), motora darba tilpums nepārsniedz 50 kubikcentimetrus (dzirksteļaizdedzes tipa motoriem) vai kura maksimālā jauda nepārsniedz 4 kW (elektromotoriem vai cita veida iekšdedzes tipa motoriem) un konstrukcijā paredzētais maksimālais ātrums nepārsniedz 45 kilometrus stundā.

Savukārt atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 1.panta 13.punktam par motociklu uzskatāms divriteņu mehāniskais transportlīdzeklis (ar blakusvāģi vai bez tā), kura motora darba tilpums pārsniedz 50 kubikcentimetrus un konstrukcijā paredzētais maksimālais ātrums pārsniedz 45 kilometrus stundā.

Kā izriet no CSDD Informatīvās Sistēmas izdrukas transportlīdzekļa *APRILIA RS 125 EXTREMA*, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, veids – motocikls pasažieru solo, motora tilpums (cm^3) 125, motora maksimālā jauda (kW) 23, pašmasa (kg) 224 (lietas 13.lapa).

No Ceļu satiksmes drošības direkcijas norīkotā darbinieka /pers. E/, kurš veica transportlīdzekļa apskati, liecībām izriet, ka transportlīdzeklis *APRILIA RS 125 EXTREMA*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, uzskatāms par motociklu un kā motocikls ir reģistrēts Ceļu satiksmes drošības direkcijas reģistrā. Veicot minētā motocikla apskati, konstatēts, ka motociklam ir pašrocīgi likvidēts motora kods un ražotāja piešķirtais motora numurs. Saskaņā ar Ceļu satiksmes drošības direkcijas rīcībā esošo informāciju 1996.gada *APRILIA RS* sērijas motocikliem tika uzstādīts *ROTAX 123* motors ar darba tilpumu 124 kubikcentimetri. Apskatītajam motociklam *APRILIA RS 125 EXTREMA*, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ir veikta motora identifikācijas vietu mehāniska apstrāde, tās likvidējot un pašrocīgi iekaļot motocikla ražotāja paraugiem neatbilstošu simbolu kombināciju RS50. /pers. E/ pirmās instances tiesas sēdē apliecināja, ka konkrētajā gadījumā motors netika nomainīts, motoram likvidēts izgatavotāja numurs un iekalts nezināmas izcelsmes numurs, taču uzstādītais motors nav mopēda motors (lietas 40.,42.lapa).

Tāpat arī lietas materiālos esošais videoieraksts no policijas dienesta automašīnas *ŠKODA OCTAVIA*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, apliecina, ka 2019.gada 28.aprīlī pulksten 00:21:59 policijas dienesta automašīnai garām pabrauc motociklists, kurš nogriežas uz tilta pusi. Policijas dienesta automašīna ar ieslēgtu skaņas signālu un bākugunīm seko motociklistam. Nobraucot no tilta pa labi, motociklists palielina ātrumu un viņam pakaļ seko policijas dienesta automašīna ar ieslēgtu skaņas signālu un bākugunīm. Redzams, ka, braucot pa ielu pilsētā, motocikla kustības maksimālais ātrums ir 121 km/h (lietas 14.lapa).

Izvērtējot minētos pierādījumus kopsakarā ar Ceļu satiksmes likumā definēto, apgabaltiesa secina, ka administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC400723 norādītā /pers. A/ vadītā transportlīdzekļa motora darba tilpums vairāk nekā divas reizes pārsniedz mopēdiem noteikto motora darba tilpumu un vairāk nekā divas reizes pārsniedz konstrukcijā paredzēto maksimālo ātrumu. Līdz ar to nav pamatots /pers. A/ norādītais, ka lietā iztrūkst ticami un attiecināmi pierādījumi, kas apstiprinātu, ka viņa vadītais transportlīdzeklis bija motocikls.

Pierādījumu ticamības jēdziens un novērtēšanas prasības ir noteiktas LAPK 243. un 244.pantā. Konkrēti LAPK 243.panta astotajā daļā norādīts, ka pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem. Administratīvā pārkāpuma lietā esošie pierādījumi rūpīgi pārbaudīti pirmās instances tiesas sēdē, analizēti un vērtēti tiesas spriedumā atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.panta prasībām.

Līdz ar to ir nepamatots /pers. A/ apelācijas sūdzībā norādītais arguments, ka tiesa, taisot spriedumu, ir balstījusies tikai uz CSDD darbinieka /pers. E/ liecībām.

Apgabaltiesa, tāpat kā pirmās instances tiesa, visus konkrētajā lietā esošos pierādījumus novērtē to kopumā un savstarpējā sakarībā, nevienam no pierādījumiem nepiešķirot kādu pārāku nozīmi pār citiem.

Jauni apstākļi vai pierādījumi, kas attiecas uz faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem, kurus pirmās instances tiesa nebūtu analizējusi un izvērtējusi spriedumā, apelācijas sūdzībā nav norādīti. Faktiski apelācijas sūdzība satur argumentus, kuri pirmās instances tiesas spriedumā jau vērtēti. Tikai un vienīgi fakts, ka /pers. A/ kā persona, kura tiek saukta pie administratīvās atbildības, nepiekrīt pirmās instances tiesas dotajam pierādījumu vērtējumam spriedumā, nav pamats, lai apgabaltiesa atzītu, ka pirmās instances tiesa ir pieļāvusi procesuālo vai materiāltiesisko normu pārkāpumus, kas būtu par pamatu apstrīdētā sprieduma atcelšanai.

/pers. A/ vēlmi interpretēt sūdzībā minētos normatīvos aktus par labu savai aizstāvībai var vērtēt tikai kā mēģinājumu izvairīties no administratīvās atbildības par izdarīto pārkāpumu pēc LAPK 149.^{5}panta piektās daļas.

Apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas atzinumam, ka lietā iegūti ticami, attiecināmi un pieļaujami pierādījumi, kas apstiprina administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto faktu, ka 2019.gada 28.aprīlī pulksten 00:21 Daugavpilī /pers. A/ vadīja motociklu *APRILIA RS 125 EXTREMA*, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa Sēlijas ielu no Upes ielas puses uz Vienības tiltu un nepakļāvās policijas darbinieku vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli, palielināja braukšanas ātrumu un bēga pa 18.Novembra ielu Vecstropu virzienā.

Tā kā lietā ir pierādīts motocikla vadīšanas fakts un apelācijas sūdzības iesniedzējs nav apstrīdējis administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētās faktiskās darbības, tad apgabaltiesa atzīst, ka /pers. A/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{5}panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Tāpat apgabaltiesa nekonstatē, ka Daugavpils tiesa, saucot pie administratīvās atbildības un uzliekot sodu /pers. A/ par LAPK 149.^{5}panta piektajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, būtu ierobežojusi vai liegusi pie administratīvās atbildības sauktajai personai izmantot likumā paredzētās tiesības, pienācīgi īstenot procesuālās garantijas savai aizstāvībai sakarā ar administratīvā pārkāpuma protokolā fiksēto pārkāpumu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantā noteikts administratīvā soda mērķis, tas ir, administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Savukārt, LAPK 32.pantā reglamentēti vispārīgie noteikumi soda uzlikšanai par administratīvo pārkāpumu, tai skaitā noteikts, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, jāņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

Apgabaltiesa atzīst, ka administratīvais sods /pers. A/ piemērots, ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.panta, 32.panta pirmās un otrās daļas nosacījumus.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, apgabaltiesa uzskata, ka Daugavpils tiesas 2019.gada 28.maija spriedums atstājams negrozīts, bet /pers. A/ apelācijas sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{22}pantu, Latgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

atstāt negrozītu Daugavpils tiesas 2019.gada 28.maija spriedumu, bet /pers. A/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Apgabaltiesas spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese I.Zalužinska

Tiesnesis I.Raciņš

Tiesnesis A.Vilmanis